Lietas Nr.C29552216
Lietvedības Nr.C-2089-17/28

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Rīgā 2017.gada 18.aprīlī

Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesa
tiesnese I.Bērziņa
ar tiesas sēdes sekretāri M.Kovaļčuku,
piedaloties Seesam Insurance AS Latvijas filiāle pilnvarotai pārstāvei /pers. B/ un SIA "Rīgas namu pārvaldnieks" pilnvarotajam pārstāvim /pers. C/,
atklātā tiesas sēdē izskatīja civillietu Seesam Insurance AS Latvijas filiāle maza apmērā prasībā pret SIA "Rīgas namu pārvaldnieks" par naudas piedziņu.

Motīvu daļa

[1] Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā 2016.gada 1.augustā saņemts Seesam Insurance AS Latvijas filiāle (turpmāk – prasītājs) maza apmērā prasības pieteikums pret SIA „Rīgas namu pārvaldnieks" (turpmāk – atbildētājs) par naudas piedziņu.

Prasībā norādīti tālāk minētie argumenti.

2013.gada 20.aprīlī Seesam Insurance AS Latvijas filiālē saņemts /pers. D/ apdrošināšanas atlīdzības prasības pieteikums par 2015.gada 17.aprīlī appludinātu dzīvokli /adrese/. Minētais īpašums apdrošināts Seesam Insurance AS Latvijas filiālē, polises Nr. 18/000/024565/14.

Par minēto faktu SIA „Rīgas namu pārvaldnieks" 2015.gada 29.aprīļa apsekošanas aktā norādīts, ka ūdens noplūdes iemesls ir plīsis aukstā ūdens stāvvads dzīvoklī /adrese/. Līdz ar to atbildētājs kā pārvaldnieks, kurš atbild par kopīpašumā esošajām daļām, ir atbildīgs par dzīvoklis /adrese/ ūdens nodarītajiem bojājumiem 2015.gada 17.aprīlī.

Ievērojot apdrošināšanas polises Nr.18/000/024565/14 nosacījumus un noteikumus, veicamo remonta darbu tāmi, dzīvokļa īpašniekam /pers. D/ tika izmaksāta apdrošināšanas atlīdzība 737,27 EUR (septiņi simti trīsdesmit septiņi *euro* un 27 centi) apmērā.

Prasītājs lūdz piedzīt no atbildētāja zaudējumus 737,27 EUR, valsts nodevu 110,59 EUR un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 4,70 EUR apmērā.

Prasība pamatota ar likuma „Par apdrošināšanas līgumu" 40.panta pirmo daļu, Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma 6.panta otrās daļas 1.punkta d apakšpunktu, Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma 16.panta pirmo daļu, Civillikuma 1635., 1775., 1779.pantu.

[2] Tiesā 2016.gada 19.augustā saņemti atbildētāja paskaidrojumi.

Paskaidrojumos norādīti šādi argumenti.

Atbildētājs prasību neatzīst. Uzskata to par nepamatotu un noraidāmu, turpmāk norādīto apsvērumu dēļ:

Dzīvojamās mājas pārvaldīšanas likuma 6.panta otrā daļas 1.punkta d) apakšpunkts nosaka, ka dzīvojamās mājas pārvaldīšana ietver dzīvojamai mājai, kā vides objektam izvirzīto prasību izpildes nodrošināšana, par ko, pamatojoties uz Dzīvojamās mājas pārvaldīšanas likuma 9.pantu atbild dzīvojamās mājas īpašnieks.

Tā kā atbildētājs nav dzīvojamās mājas īpašnieks, tad atbildētājs nevar tikt uzskatīts par atbildētāju civillietā Nr.C29552216 un prasība ir uzskatāma par nepamatotu un noraidāmu. Izskatāmā lietā prasītājam ir jāvēršas ar prasījumu pret dzīvojamās mājas kopību, par nodarītiem zaudējumiem.

Pamatojoties uz likuma "Par apdrošināšanas līgumu" 40.panta pirmo daļu prasītājs pārņem apdrošinātā prasības tiesības pret personu, kas ir atbildīga par zaudējumiem, izskatāmā lietā nav regresa prasījuma tiesības.

Turklāt Augstākās tiesas Senāta 2009.gada 14.oktobra spriedumā lietā Nr.SKC-255 Augstākā tiesa pauda vispārēju nostāju, ka zaudējumu atlīdzības prasībai ir nepieciešams konstatēt visus civiltiesiskās atbildības priekšnoteikumus – zaudējumu esamību, prettiesiski vainojamu darbību un cēlonisko sakarību.

Prasītājs nav norādījis, kādu tieši prettiesisku darbību atbildētājs ir veicis, proti, prasītājs norāda uz pieņēmumiem, taču nav konkrēti norādījis, kuru normatīvo aktu atbildētājs ir pārkāpis. Prasītājs prasības pieteikumā uzskaita normatīvos aktus, taču nav norādījis, kurus normatīvos aktus atbildētājs nav ievērojis un uz kā pamata tiek uzturēta prasība.

Civillikuma 1792.pants noteic, ka, ja zaudējumu atlīdzības prasījums izriet nevis no līgumiskas saistības pārkāpuma, bet no darbības, kas pati par sevi bijusi prettiesīga, tad zaudējuma vērtējums samērojams ar priekšmeta vērtību zaudējuma nodarīšanas laikā. No šīs tiesību normas nepārprotami izriet, ka zaudējumu apmērs nosakāms pēc lietas vērtības laikā, kad izdarīta prettiesiskā darbība. Minētās tiesību normas izpratnē atlīdzinājumam jābūt tādam, lai atjaunotu stāvokli, kāds pastāvēja pirms prettiesiskās darbības veikšanas, bet ne lielākam par to (sk. Augstākās tiesas Senāta 2003.gada 7.maija spriedumu lietā Nr. SKC -255; 2009.gada 3.jūnija spriedumu lietā Nr.SKC-169; 2010.gada 24.novembra spriedumu lietā Nr.SKC -234.).

Izskatāmā lietā nav iesniegts neviens pierādījums, kas pamatotu tāmē norādīto un atlīdzinātās summas nepieciešamību, jo tāmi nav parakstījis sertificēts būveksperts un lietā nav iesniegti pierādījumi, kas pamatotu tāmē iekļauto pozīciju pamatotību un nepieciešamību. Tā kā tāmi ir sastādījusi nekompetenta persona, atbildētājam nav pienākums atlīdzināt prasītāja vieglprātīgi izmaksātu kompensāciju.

Atbildētāja ieskatā šobrīd tāmēs nevar iekļaut izdevumus, kas nav uzskatāmi par tiešiem izdevumiem, proti, darba alga nevar tikt uzskatīta par tādu izdevumu, kas ir neizbēgami nepieciešams, lai atjaunotu mantas stāvokli, jo izskatāmā lietā nav pierādījumi tam, ka prasītājs būtu algojis, kādu, lai veiktu remonta darbus, gluži pretēji, izskatāmā lietā nav strīds par to, ka prasītājs nav veicis remonta darbus.

Atbildētājam nav saprotams, kādēļ tāme ir sastādīta par remonta darbiem, kas veicami 31.20 m2 apmērā, jo, kā redzams no lietā esošiem materiāliem, saliešana nav notikusi 31.20 m2 apmērā.

Atbildētājam nav skaidrs, kādēļ prasītājs izvēlējies izmaksāt kompensāciju tieši tādā apmērā, kā norādīts sastādītā tāmē, jo nekas neliecina par to, ka tāmes sastādītājs būtu bijis kompetents sastādīt tāmi. Augstākās tiesas Senāts 2008.gada 29.oktobra spriedumā lietā Nr.SKC-332 norādījis, ka tāmi kā pierādījumu var izmantot tikai tad, kad tāmi ir sastādījis sertificēts būveksperts. Izskatāmā lietā nav pierādīts, ka tāmes sastādītājs būtu bijis eksperts izskatāmā jautājumā.

Atbildētājam nav skaidrs, kādēļ prasītājs ir cēlis prasību tieši par 737,20 EUR lielu zaudējumu nodarīšanu, jo no iesniegtās tāmes atbildētājs šādu summu neatrod.

Ņemot vērā iepriekš minēto prasība ir noraidāma.

[3] Tiesā 2016.gada 12.septembrī saņemta prasītāja atsauksme.

Atsauksmē norādīti šādi argumenti.

Atbildētājam kā pārvaldniekam ir uzdoti dzīvojamās mājas pārvaldīšanas uzdevumi saskaņā ar Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma 10.panta pirmo un otro daļu. atbildētāja prettiesiskā rīcība ir izpaudusies bezdarbības formā, neveicot ar Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma 6.panta otrās daļas 1.punkta d apakšpunkta uzliktos pienākumus, savlaicīgi neveicot iekārtu tehnisko apkopi un remontu, un tādejādi pieļaujot apdraudējuma iestāšanos – konkrētajā gadījumā zaudējumus atsevišķā dzīvokļa īpašniekam. Atbildētājs pats 2015.gada 3.jūlija atbildes vēstulē (lietas materiālos kā 2015.gada 3.jūlija SIA "Rīgas namu pārvaldnieks" atbildes vēstules kopija) atsaucas uz 2010.gada 28.septembra Ministru kabineta noteikumiem Nr.907 "Noteikumi par dzīvojamās mājas apsekošanu, tehnisko apkopi, kārtējo remontu un energoefektivitātes minimālajām prasībām", nenoliedzot, ka šos noteikumus piemēro savā darbībā. Šo noteikumu 4.punktā ir iedalīti divi remontdarbu veidi - ārpuskārtas un plānotais remonts. Savukārt ārpuskārtas remonts ir jāveic, ja vizuālajā pārbaudē ir konstatēti dzīvojamās mājas vai tajā esošo iekārtu un inženierkomunikāciju bojājumi (iepriekšminēto noteikumu 15.1 .punkts). Līdzīgi arī Civillikuma 865.pants nosaka, ka kādai lietai taisītie izdevumi ir vai nu nepieciešami, ar kuriem pašu tās būtību uztur vai aizsargā no pilnīgas bojā ejas, sabrukuma vai izpostījuma, vai derīgi, kas uzlabo lietu, un proti, pavairo ienākumu no tās, vai, beidzot, greznuma izdevumi, kas padara to tikai ērtāku, patīkamāku vai daiļāku. Savukārt saskaņā ar Civillikuma 866.pantu katram, kurš taisījis nepieciešamos izdevumus, tie ir atlīdzināmi. Tātad, pārvaldniekam, kurš ir uzņēmies dzīvojamās mājas pārvaldīšanas uzdevumu, ir tiesības šādus remontdarbus veikt, lai nepieļautu, ka bojātās inženierkomunikācijas radītu zaudējumus, un pēc tam izrakstīt apsaimniekošanas rēķinā izdevumus par veiktajiem remontdarbiem.

Attiecībā uz zaudējumiem un to apmēru, lietā ir iesniegts klienta apdrošināšanas atlīdzības pieteikums ar minētiem bojājumiem, 2015.gada 29.aprīļa SIA "Rīgas namu pārvaldnieks" apsekošanas akts, 2015.gada 28.aprīļa Seesam Insurance AS Latvijas filiāles pārstāvja apsekošanas akts un apskates laikā fiksētās fotogrāfijas ar bojājumu vietām, telpu grupas plāna shēma (nosakot istabu platības), kas tika izmantotas tāmes pamatā. Neviens normatīvais akts nenosaka, ka tāmi jāsastāda sertificētam būvekspertam. Taču prasītāja pieaicinātais pārstāvis apsekošanā un bojājumu fotofiksācijā /pers. G/ gan ir sertificēts būvinženieris, sert. Nr. 7332 (informāciju var pārbaudīt Latvijas Būvinženieru savienības interneta mājaslapas adresē: http://www.buvinzenierusavieniba.lv/), kura atzinumi ir izmantoti tāmes sastādīšanā.

Atbildētājs uzskata, ka tāmē nevar iekļaut izdevumus, kas nav uzskatāmi par tiešajiem izdevumiem, ja remontdarbi nav veikti (tai skaitā, virsizdevumus). Prasītājs izmaksājis klientam tikai tiešos izdevumus, kas neietver sevī virsizdevumus, sociālo nodokli un pievienotās vērtības nodokli darba algai.

Klientam kā apdrošinājuma ņēmējam ir tiesības atjaunot savu īpašumu tādā stāvoklī, kāds tas ir bijis pirms apdrošināšanas gadījuma iestāšanās (saskaņā ar privātpersonu īpašuma apdrošināšanas polises Nr.18/000/024565/15 noteikumu Nr.PPVVL 09/1 1.17.punktu: "Atjaunošanas vērtība - minimālie izdevumi naudas izteiksmē, kas nepieciešami lai apdrošināto objektu atjaunotu līdzvērtīgā kvalitātē un apjomā, ieskaitot visas būvniecības un arto saistītās izmaksas, kāds tas bijis tieši pirms apdrošināšanas gadījuma iestāšanās").

[4] Tiesas sēdē prasītāja pārstāve prasību uzskatīja par pamatotu, uzturēja prasībā norādīto.

Tiesas sēdē atbildētāja pārstāvis prasību neatzina, uzturēja rakstveida paskaidrojumos norādīto.

Motīvu daļa

[5] Atbilstoši Civillikuma 93.panta pirmajai daļai katrai pusei jāpierāda tie fakti, uz kuriem tā pamato savus prasījumus vai iebildumus. Prasītājam jāpierāda savu prasījumu pamatotība. Atbildētājam jāpierāda savu iebildumu pamatotība.

Civilprocesa likuma 96.panta piektā daļa noteic, ka pusei nav jāpierāda fakti, kurus šajā likumā noteiktajā kārtībā nav apstrīdējusi otra puse.

Lietā nepastāv strīds, ka atbildētājs apsaimnieko dzīvojamo māju /adrese/. Turklāt no 1998.gada 22.janvāra dzīvojamās mājas uzturēšanas un apsaimniekošanas līguma starp Rīgas pašvaldības uzņēmumu "Zemgale" (SIA "Rīgas namu pārvaldnieks" kā saistību un tiesību pārņēmēja, par ko strīds nepastāv) un dzīvokļa /adrese/, īpašnieci redzams, ka atbildētājs kā mājas pārvaldnieks apņēmās uzturēt un apsaimniekot dzīvojamo māju /adrese/ (lietas 59.-61.lapa).

No AS "Seesam Insurance Latvijas filiāle" privātpersonu īpašuma apdrošināšanas polises Nr.18/000/024565/14 redzams, ka apdrošināšanas objekts ir /adrese/ (lietas 14.lapa), apdrošināšanas periods ir no 2014.gada 9.jūlija līdz 2015.gada 8.jūlijam, apdrošinājuma ņēmējs ir /pers. D/. Apdrošinātie riski – uguns, zibens, lidaparāti, eksplozija, vētra, krusa, ūdens, apkures un kanalizācijas sistēmas avārijas, zādzība ar ielaušanos, laupīšana, trešo personu prettiesiska rīcība, zemestrīce, mājokļa aizvietošana, nokrišņu ūdens.

Atbildētājs ar 2015.gada 29.aprīļa aktu, veicot dzīvokļa /adrese/ apsekošanu, konstatēja, ka dzīvoklim ir nodarīti bojājumi, norādot, ka bojāts dzīvokļa kosmētiskais stāvoklis. Proti, tika konstatēti dzīvokļa /adrese/ šādi telpu bojājumi – halles sienai un griestiem, virtuves sienai un griestiem, koridora griestiem.

Minētajā aktā norādīts, ka dzīvokļa Nr.44 bojājumi radušies sakarā ar aukstā ūdens stāvvada bojājumu dzīvoklī Nr.52. Dzīvokļa Nr.44 stāvoklis pirms bojājumu rašanās novērtēts kā apmierinošs. (lietas 21.-22.lapa).

No prasītāja iesniegtā pielikuma apdrošināšanas polisei Nr.18/000/024565/14 redzams, ka dzīvoklis /adrese/ ar kopējo platību 79 kv.m. ir apdrošināts par vērtību 61000,00 EUR apmērā (lietas 17.lapa). No apdrošināšanas polises Nr.18/000/024565/14 redzams, ka pašrisks dzīvoklim noteikts 70,00 EUR apmērā.

No prasītāja iesniegtās tāmes objektam Rīgā, /adrese/, redzams, ka kopējās tāmes izdevumi pavisam kopā ir 1131,79 EUR, tiešās izmaksas ar PVN materiāliem 807,27 EUR. (lietas 30.-31.lapa).

No prasītāja iesniegtā maksājuma uzdevuma redzams, ka apdrošināšanas atlīdzība, saskaņā ar apdrošināšanas polises noteikumiem un veiktajiem aprēķiniem, sastāda 737,27 EUR, kas izmaksāti apdrošinājuma ņēmējam un apdrošinātajai personai, /pers. D/.

No prasītāja paskaidrojumiem un lietas materiāliem konstatējams, ka izmaksāto apdrošināšanas atlīdzību 737,27 EUR apmērā veido šādas summas:

1) darbs 479,42 EUR apmērā (skat. tāmes pozīcijas darbs pavisam kopā 402,52 EUR, telpu pēc remonta uzkopšana 19,34 EUR un transports četras vienības 57,56 EUR);

2) materiāli 220,24 EUR un mehānismi 50,71 EUR, kas kopā ar darbu veido tiešās izmaksas 750,37 EUR apmērā (479,42 EUR + 220,24 EUR + 50,71 EUR);

3) pie šīs summas pieskatot pievienotas vērtības nodokli materiāliem un mehānismiem (izņemot darba algu) 21% apmērā, kas matemātiski kopā veido 807,27 EUR (750,37 EUR + 0,21*(220,24 EUR + 50,71 EUR)) (lietas 30.-31.lapa)

4) no šīs summas atņemot polisē noteikto pašrisku 70,00 EUR apmērā, tādējādi veidojot izmaksājamo apdrošināšanas atlīdzību 732,27 EUR (septiņi simti trīsdesmit divi *euro* un 27 centi) apmērā.

Tādējādi secināms, ka izmaksātajā apdrošināšanas atlīdzībā ir ietverti tiešie izdevumi, kas neietver sevī virsizdevumus, sociālo nodokli un pievienotās vērtības nodokli darba algai.

No 2015.gada 25.maija paziņojuma redzams, ka prasītājs vērsās pie atbildētāja ar pretenziju par zaudējumu atlīdzināšanu (lietas 33.lapa).

Atbildētājs ar 2015.gada 3.jūlija vēstuli atteica atlīdzināt zaudējumus, pamatojot atteikumu ar Civilprocesa likuma normām, norādot, ka tā kā aukstā ūdens stāvvada bojātais posms atradās īpašumā /adrese/, un minētā dzīvokļa īpašnieks to bija iebūvējis, atbildētājam, veicot apsekošanu, nebija iespējams savlaicīgi konstatē attiecībā ūdens stāvvada posma nomaiņas/remonta nepieciešamību.

Tādējādi lietā pastāv strīds par to, vai atbildētājam ir pienākums atlīdzināt izmaksātās apdrošināšanas atlīdzības apmēru prasītājam un par to, vai ūdens noplūdes rezultātā nodarītie zaudējumi radušies atbildētāja darbības vai bezdarbības rezultātā.

Civillikuma 1772.pantā noteikts, ka jau cēlies zaudējums var būt vai nu cietušā tagadējās mantas samazinājums, vai arī viņa sagaidāmās peļņas atrāvums. Minētās tiesību normas mērķis ir noteikt jau cēlušos zaudējumu veidus. Atbilstoši tās saturam cēlušies zaudējumi var būt divu veidu - tagadējās mantas samazinājuma un sagaidāmās peļņas atrāvuma veidā. Tagadējās (esošās) mantas samazinājums rodas gadījumā, kad ķermeniskai lietai tiek nodarīti bojājumi. Ķermeniskās lietas īpašnieks tā rezultātā cieš zaudējumus, jo bojājumu rezultātā attiecīgā lieta ir zaudējusi savas sākotnējās īpašības. Nepieciešamo līdzekļu apmērs, lai bojātā lieta atgūtu savu iepriekšējo stāvokli, ir kritērijs, pēc kura iespējams noteikt, kādā apmērā ir noticis esošās mantas samazinājums, citiem vārdiem sakot, kādā apmērā mantas īpašniekam nodarīti zaudējumi tagadējās mantas samazinājuma veidā.

Savukārt Civillikuma 1786.pants noteic, ka novērtējot zaudējumus, jāievēro ne vien galvenās lietas un tās piederumu vērtība, bet arī pamețums, kas netieši nodarīts ar zaudējuma nesēju notikumu, un atrautā peļņa. Atbilstoši šai likuma normai zaudējumu summu veido bojāto lietu atjaunošanas vērtība – šajā gadījumā atlīdzības izmaksa atlīdzības saņēmējam.

Saskaņā ar likuma „Par apdrošināšanas līgumu" 40.panta pirmo daļu apdrošinātājs, kas ir izmaksājis apdrošināšanas atlīdzību, izmaksātās summās apmērā pārņem apdrošinātā prasības tiesības pret personu, kas ir atbildīga par zaudējumiem. Šis izņēmums nav spēkā, ja apdrošināšanas līgumā ir paredzēts piemērot kompensācijas principu.

Likuma „Par apdrošināšanas līgumu" 35.pantā paredzēts, ka apdrošināšanā pret zaudējumiem un bojājumiem un civiltiesiskās atbildības apdrošināšanā zaudējumus atlīdzina pēc kompensācijas principa. Izmaksātā apdrošināšanas atlīdzība nevar pārsniegt apdrošinātajam apdrošināšanas gadījumā radītos zaudējumus.

Tiesa atzīst, ka apdrošinātāja, konkrētajā gadījumā – prasītāja kompetencē ir izvērtēt, vai izmaksājamā summa atbilst zaudējumu apmēram.

Izvērtējusi pieprasīto summu un zaudējumu apjomu, tiesa atzīst, ka apšaubīt zaudējumu aprēķinu nav pamata.

Atbildētājs nepamatoti norāda uz to, ka nav saprotams, kāpēc remontdarbi būtu veicami 31,20 m2 apmērā, ja saliešana nav notikusi šādā apmērā.

Tiesa vērš uzmanību, ka apsekošanas aktā norādītais bojājumu apjoms un remontdarbu tāmē ietvertais atjaunošanas apjoms ir divi atšķirīgi jēdzieni. Proti, ja ir bojāta griestu daļa, tad jāatjauno ir visi griesti, nevis tikai nelielā daļa, tāpat arī, piemēram, tapetes nevar nomainīt tikai 1,5m2 gabalu, jo tādā veidā vizuāli netiks atjaunots dzīvokļa iepriekšējais stāvoklis līdz negadījumam.

Prasītājs, izmaksājot apdrošināšanas atlīdzību ievēro likuma "Par apdrošināšanas līgumu" 35.pantā ietverto kompensācijas principu, proti, izmaksātā apdrošināšanas atlīdzība nevar pārsniegt apdrošinātājam apdrošināšanas gadījumā radītos zaudējumus. Tāpat arī apdrošinājuma ņēmējam ir tiesības atjaunot savu īpašumu tādā stāvoklī, kāds tas ir bijis pirms apdrošināšanas gadījuma iestāšanās.

Saskaņā ar Civillikuma 1635.pantu katrs tiesību aizskārums, tas ir, katra pati par sevi neatļauta darbība, kuras rezultātā nodarīts kaitējums, dod tiesību cietušajam prasīt apmierinājumu no aizskārēja, ciktāl viņu par šo darbību var vainot. Piezīme. Darbība šeit jāsaprot plašākā nozīmē, aptverot ne vien darbību, bet arī atturēšanos no tās, tas ir, bezdarbību.

Saskaņā ar Civillikuma 1775.pantu katrs zaudējums, kas nav nejaušs, ir jāatlīdzina.

Savukārt Civillikuma 1779.pants paredz, ka katram ir pienākums atlīdzināt zaudējumus, ko viņš ar savu darbību vai bezdarbību nodarījis.

Līdz ar to tiesai jānoskaidro, vai prasītājam radušies zaudējumi ir nodarīti ar atbildētāja vainojamu darbību vai bezdarbību.

Saskaņā ar Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma 6.panta pirmo daļu un otrās daļas 1.punkta d) apakšpunktu dzīvojamās mājas pārvaldīšana ietver obligāti veicamās pārvaldīšanas darbības; citas pārvaldīšanas darbības. Obligāti veicamās pārvaldīšanas darbības cita starpā ir dzīvojamās mājas, tajā esošo iekārtu un komunikāciju apsekošana, tehniskā apkope un kārtējais remonts.

Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma 16.panta pirmajā daļā noteikts, ka pārvaldnieks ir atbildīgs dzīvojamās mājas īpašniekam par viņam dotā pārvaldīšanas uzdevuma izpildi saskaņā ar šā likuma, Civillikuma un noslēgtā pārvaldīšanas līguma noteikumiem.

Tiesa secina, ka atbildētājam kā dzīvojamās mājas pārvaldītājam bija pienākums veikt ar Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma 6.panta otrās daļas 1.punkta d) apakšpunkta uzliktos pienākumus, savlaicīgi veicot iekārtu tehnisko apkopi un remontu, un tādejādi nepieļaujot apdraudējuma iestāšanos – konkrētajā gadījumā zaudējumus dzīvokļa /adrese/ īpašniekam.

Saskaņā ar Ministru kabineta 2008.gada 15.decembra noteikumu Nr.1014 "Kārtība, kādā aprēķināma maksa par dzīvojamās mājas pārvaldīšanu un apsaimniekošanu" 7.punktu ikvienā dzīvojamā mājā organizējami šādi uzturēšanas un apsaimniekošanas pakalpojumi dzīvojamās mājas kopīpašumā esošās daļas un tai piesaistītā zemesgabala sanitārā kopšana un labiekārtošana (tai skaitā deratizācija, dezinsekcija);dzīvojamās mājas (tai skaitā inženiertehnisko komunikāciju un sistēmu) tehniskā apkope, kārtējie remontdarbi.

Tiesa secina, ka atbildētājam kā dzīvojamās mājas pārvaldītājam bija pienākums regulāri veikt ūdensvada un kanalizācijas sistēmu apsekošanu, tehnisko apkopi un vajadzības gadījumā remontu.

Ievērojot minēto, tiesa secina, ka atbildētājs kā mājas pārvaldnieks nav veicis likumā noteiktos pienākumus un pieļautā bezdarbība ir cēloniskā sakarā ar aukstā ūdens stāvvada bojājuma dzīvoklī Nr.52 nodarītajiem zaudējumiem dzīvokļa īpašumam Nr.44.

Tādējādi tiesa atzīst, ka prasītājs pamatoti cēla prasību pret atbildētāju kā dzīvojamās mājas pārvaldītāju.

Tā kā tiesa atzīst, ka atbildētājs ir nodarījis prasītājam zaudējumus, tas ir, konstatēta atbildētāja vainojama bezdarbība, zaudējumu apmērs un cēloņsakarība starp tiem, prasība ir apmierināma, piedzenot no atbildētāja par labu prasītājam izmaksāto apdrošināšanas atlīdzību 737,27 EUR.

[6] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 195.pantu tiesa, taisot spriedumu par naudas summas piedziņu, tā rezolutīvajā daļā norāda cita starpā arī prasītāja tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles noslēguma dienai) saņemt procentus, minot arī to apmēru.

Ņemot vērā minēto un atbilstoši Civillikuma 1759.panta 1.punktā un 1756.pantā noteiktajam, tiesa atzīst prasītājas tiesības saņemt no atbildētāja 6 % gadā no nesamaksātā pamatparāda (737,27 EUR) līdz sprieduma pilnīgai izpildei (izsoles noslēguma dienai).

Pamatojoties uz minēto, tiesa noteic prasītāja tiesības saņemt no atbildētāja likumiskos 6% gadā no pamatparāda summas līdz sprieduma izpildei (izsoles noslēguma dienai), ievērojot Civillikuma 1763.panta 1.punkta noteikumus par to, ka procentu pieaugums apstājas, kad vēl nesamaksāto procentu daudzums sasniedzis kapitāla lielumu.

[7] Civilprocesa likuma 41.panta pirmā daļa noteic, ka pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus. Ja prasība apmierināta daļēji šajā pantā norādītās summas piespriež prasītājam proporcionāli tiesas apmierināto prasījumu apmēram.

Pamatojoties uz minēto, prasītājam atlīdzināma samaksātā valsts nodeva 110,59 *euro* un samaksātie ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 4,70 *euro*.

[8] Lietā ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi sastāda 6,28 EUR, ko veido izdevumi par prasības pieteikuma nosūtīšanu atbildētājam, paskaidrojuma nosūtīšanu prasītājai, kā arī paziņojumu nosūtīšanu lietas dalībniekiem. Ņemot vērā, ka prasītājs ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus samaksāja 4,70 EUR apmērā, tiesa atzīst, ka ar lietas izskatīšanas saistītie izdevumi 1,58 EUR apmērā saskaņā ar Civilprocesa likuma 42.panta noteikumiem ir piedzenami no atbildētāja par labu valstij.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 204.[1] pantu atbildētājam nosakāms sprieduma labprātīgai izpildei termiņš 10 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz minēto, saskaņā ar Civilprocesa likuma 193., 204.[1], 250.[25] un 250.[27] pantu, tiesa

nosprieda:

maza apmēra prasību apmierināt daļēji.

Piedzīt no SIA „Rīgas namu pārvaldnieks", reģistrācijas Nr.40103362321, par labu Seesam Insurance AS Latvijas filiāle, reģistrācijas Nr.40103475609, zaudējumus 737,27 EUR, tiesāšanās izdevumus – valsts nodevu 110,59 EUR, ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 4,70 EUR, kopā 852,56 EUR (astoņi simti piecdesmit divi *euro* 56 *centi*).

Samaksa veicama Seesam Insurance AS Latvijas filiāle, reģistrācijas Nr.40103475609, norēķinu kontā Nr.LV48HABA0001408032833, AS „Swedbank".

Piedzīt no SIA „Rīgas namu pārvaldnieks", reģistrācijas Nr.40103362321, valsts labā ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 1,58 EUR (viens *euro* un 58 centi) apmērā par labu valstij, kas iemaksājami pēc sekojošiem rekvizītiem: saņēmējs Tiesu administrācija, reģistrācijas Nr.90001672316, saņēmēja iestāde: Valsts kase, konts Nr. LV51TREL2190458019000, BIC kods TRELLV22, iemaksas mērķis - 21499 Ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi lieta Nr.C29552216, C-2089-17/28.

Noteikt tiesības Seesam Insurance AS Latvijas filiāle, reģistrācijas Nr.40103475609, saņemt no SIA „Rīgas namu pārvaldnieks", reģistrācijas Nr.40103362321, likumiskos 6% gadā no piedzenamās summas (737,27 EUR) līdz sprieduma izpildei (izsoles noslēguma dienai), ievērojot Civillikuma 1763.panta 1.punkta noteikumus par to, ka procentu pieaugums apstājas, kad vēl nesamaksāto procentu daudzums sasniedzis kapitāla lielumu.

Noteikt SIA „Rīgas namu pārvaldnieks", reģistrācijas Nr.40103362321, termiņu sprieduma labprātīgai izpildei 10 (desmit) dienas no sprieduma likumīgā spēkā stāšanās dienas.

Labprātīgi izpildot spriedumu daļā par tiesas izdevumu samaksu par labu valstij, maksājumu apliecinoši dokumenti (oriģināli) nekavējoties iesniedzami Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā, 105.kabinetā vai nosūtāmi pa pastu, lai netiktu uzsākta piespiedu izpilde.

Spriedumu var pārsūdzēt apelācijas kārtībā 20 dienu laikā no pilna sprieduma sastādīšanas dienas – 2017.gada 9.maija, Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesu kolēģijā, iesniedzot apelācijas sūdzību Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā, ja pastāv kāds no Civilprocesa likuma 440.[2] pantā noteiktajiem apelācijas tiesvedības ierosināšanas pamatiem.

Tiesnese I.Bērziņa